

دشوار همچون زندگی در کنار کلمات

مجموعه شعر «دهان ساکت ماهی‌ها» اثرزنده یاد محمدتقی صبور جنتی در مشهد رونمایی شد. در حاشیه این نشست با جواد گنجعلی و علی عربی درباره جهان شعری صبور جنتی گفت وگو کرده ایم

محمد بهبودی نیا
culture@khorasannews.com

بعضی شاعران زودتر از آنکه شعرشان آن چنان که باید شنیده شود، از جهان می‌روند؛ محمدتقی صبور جنتی از همین دست شاعران بود. شاعر، نقاش، داستان‌نویس، روزنامه‌نگار و معلم مشهدی که جدی‌ترین فعالیت او به دهه ۸۰ برمی‌گردد؛ شاعری که بی‌میلی‌اش به انتشار کتاب، او را در سطح کشور ناشناخته باقی گذاشت. تا این‌که پس از درگذشتش مجید نظافت یزدی مجموعه شعری از او منتشر کرد و دوباره فرورفتن در سکوت، سهم صبور جنتی از ادبیات بود. حالا پس از بیست سال، دومین مجموعه شعر او با نام «دهان ساکت ماهی‌ها» به همت رضا عابدین‌زاده و سهیلا دیزگی گردآوری و توسط نشر آردامان منتشر شده است؛ مجموعه‌ای که چند شعر آن با خوانش جواد گنجعلی و آهنگ‌سازی نوید اربابیان نیز در قالب فایل صوتی در دسترس مخاطبان قرار گرفته است. ویراستاری این اثر را بهار احمدیان انجام داده، عکس روی جلد اثری از کیارنگ علایی است و طرح جلد و عنوان کتاب را سیدجواد مظفری برعهده داشته است. آیین رونمایی از این مجموعه، با حضور خانواده شاعر و جمعی از شاعران و هنرمندان مشهد، عصر پنج‌شنبه هفته گذشته در گالری رادین و در قالب نشست تخصصی «هوا» برگزار شد. در ادامه علاوه بر گزارش این جلسه، گفت و گو با جواد گنجعلی و علی عربی را می‌خوانید.

گریز از تجلیات دکوراتیو

محمدباقر کلاهی اهری، در

ابتدای این نشست، ضمن

مرور خاطراتی از محمدتقی

صبور جنتی گفت:

روزگاری جانی عشناک در

شهر مشهد زندگی می‌کرد به نام محمدتقی صبور جنتی. من از طریق چندتن از دوستانم در حدود دهه ۶۰ با صبور جنتی آشنا شدم. آن زمان تئوری موسیقی شعر دکتر شفیعی کدکی گل کرده بودو بحث‌های فراوانی بر سر آن وجود داشت و تعداد زیادی از دوستان شاعر بر اساس این نظریه، بحث و تبادل نظر می‌کردند و صبور جنتی با برخی از بخش‌های این نظریات زیاد

مطلب مرتبط

محمدتقی صبور جنتی از چهره‌های کمترشناخته‌شده شعر معاصر مشهد بود؛ شاعری که در کنار سرودن شعر، داستان می‌نوشت، نقاشی می‌کردو در مطبوعات نیز فعالیت داشت. در محافل ادبی مشهد، به‌ویژه جلسات میرک، حضوری جدی داشت و شعرهایش به دلیل زبان روان، تصویرسازی و حال‌وهوای شخصی، میان بخشی از شاعران آن نوره مور توجیه بود. او در آموزش و پرورش نیز فعالیت می‌کرد و در مهر ۱۳۸۵ بازنشسته‌شودر اسفند همان سال در گذشت. پس از در گذشتش، مجموعه‌ای از

شعرهای او با عنوان «تمام شد و رفت» منتشر شد؛ کتابی که یکی از شعرهای صبور جنتی نیز عنوان آن را شکل داده بود. با این حال، بخش قابل توجهی از آثار او سال ها منتشر نشده‌باقی مانده است.

شعری کوتاه از محمدتقی صبور جنتی

دلی متروک بر ایام مانده بود/ و روستری سیزی که بناگوش بهار را می‌بوسید / نشستم و به سه شماره / پنج ریز روی شقیقه فرادشلیک کردم / خونی بر پرف پاشیده نشد / دل، بی‌توته‌گاهی بود پُر از صدای هراس

با خودش صادق بوده و جهان

زیسته‌اش را بی‌واسطه وارد

شعر کرده است. دپای همه

تجربه‌های زندگی صبور

جنتی، از رنگ و نقاشی تا

روزنامه‌نگاری و معلمی، در شعرهایش

دیده می‌شودو همین ویژگی، شعر او را به تصویری واقعی از یک شاعر و هنرمند تبدیل کرده است. صبور جنتی تنها از رنج‌های شخصی خود سخن نمی‌گفت، بلکه رنج دیگران را نیز می‌دیدو آن را به شعر تبدیل می‌کرد.

او درباره تصاویر موجود در مجموعه «دهان ساکت ماهی‌ها» نیز می‌گوید: «تصویرهایی که در این کتاب می‌بینیم تصویرهای درخشانی است. هنر او این بود که هولناک رخدادها را به اتفاقات عادی تبدیل می‌کردو جهان بینی متفاوتی در شعر داشت. صبور جنتی یک موضوع را از زاویه‌های مختلفی می‌دیدو آن را هنرمندهانه روایت می‌کرد؛ ویژگی‌ای که باعث شده شعرهایش همچنان ظرفیت کشف و بازخوانی داشته باشند.

شاعر مدرنی که فرصت معرفی جهانش را پیدا نکرد

جواد گنجعلی، شاعر و منتقد

ادبی، در حاشیه این مراسم به

خراسان گفت: صبور جنتی،

شاعری بسیار مدرن بود که

در فضای غالب ساده‌نویسی